

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen, fru Charlotte Antonsen og hr. Kristian Thulesen Dahl og herefter definitivt hr. Kent Kirk som ordfører.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, fru Elisabeth Arnold griber debatten en smule polemisk an, i hvert fald over for Enhedslisten. Jeg må minde fru Elisabeth Arnold om, at det mindretal – det er jo netop ikke et flertal – som fru Elisabeth Arnold tilhører, ikke har indbudt Enhedslisten til forhandlinger. Vi ville meget gerne have været med til at udforme en fornuftig dagsorden.

Når jeg stiller konkrete og høflige spørgsmål til regeringspartierne ordførere i dag, får jeg ingen svar, og det gør mig bekymret. Så prøver jeg at konkretisere spørgsmålene, og så får jeg at vide, at det er noget, man har arbejdet med i udvalget, og det kan ikke diskuteres her i salen. Så stiller jeg spørgsmålene på det principielle plan, og så får jeg at vide af fru Elisabeth Arnold, at nu taler hr. Albrechtsen om noget hypotetisk, og hvordan skal man kunne tage stilling til det.

Jeg opfordrer til, at vi får en debat, der muliggør, at vi kan finde et fornuftigt flertal for disse ting. Jeg står ikke heroppe, fordi vi skal snakke os væk fra hinanden, bestemt ikke. Men jeg må bede om, at der fra regeringspartierne side vises bare en lille smule imødekommenhed over for de – synes jeg – enkle og berettigede spørgsmål om f.eks. den restriktive linje, man siger, man vil indtage efter forsigtighedsprincippet. Betyder det, at når sødestofdirektivet skal til revurdering, vil et stof som cyklammat, som svenskerne har sagt, de vil bruge miljøgarantien til at få bremset, også stå på listen over de stoffer, den danske regering vil kræve fjernet fra positivlisten, når dette direktiv skal revideres? Det er dog et rimelig enkelt spørgsmål, og hvis det blev besvaret, ville det afklare, i hvilken retning og med hvilke praktiske konsekvenser dette direktiv vil blive ført ud i virkelighedens verden.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl og derefter hr. Kent Kirk som ordfører.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forstår godt, at al den tale om rødvin får smilene frem. Men bag det smilende ydre lurer jo også frygten hos dem, der bliver konfronteret med bl.a. hr. Jørgen Winthers spørgsmål – frygten for, at vælgerne opdager, hvad det egentlig er for en dagsorden, der er fremsat, og hvilke konsekvenser der kan komme ud af den, hvis den altså bliver vedtaget.

Det lyder jo så godt over for vælgerne at kræve så store restriktioner som overhovedet muligt. Men når man bliver konfronteret med noget konkret, et konkret forslag eller en konkret konsekvens af den dagsorden, man har fremsat, hvad er så bl.a. fru Elisabeth Arnolds forsvar? Jo, det er at tale om noget helt andet end det, der står i dagsordenen. I dagsordenen står der jo intet om spørgsmålet om bedre mærkningsordninger og bedre deklARATIONER, som kan oplyse forbrugerne om, hvilke tilsætningsstoffer der er indeholdt i et levnedsmiddel. Næh, der står noget om en hel masse restriktioner, der skal gennemføres, men som forslagsstillerne, som det er fremgået af debatten indtil nu, er uenige om virkningen af.

Men når fru Elisabeth Arnold bliver konfronteret med virkningen af bl.a. rødvin, som dagsordenen vil gøre noget imod, hvad er fru Elisabeth Arnolds forsvar så? Det er: De gode mærkningsregler osv. skal jo klare det. Men hvor fremgår det i dagsordenen? Hvor tager forslagsstillerne stilling til, hvordan vi skal kræve og sikre, at mærkningsordningerne bliver forbedret, så forbrugerne i stedet for at blive overhældt med en masse restriktioner selv kan tage stilling og f.eks. fravælge den rødvin, de ikke så godt kan tåle, og vælge en, de bedre kan tåle?

Kent Kirk (KF):

Man kan godt blive lidt forvirret, når man lytter til debatten her, men der er én ting, der generer mig, og det er, at der er nogle, der ligesom tager patent på, at de er bedre til at beskytte forbrugerne end andre. Det mener jeg er fuldstændig forkert. Jeg tror ikke, der findes ét eneste folketingsmedlem, der har for øje, at man gerne vil skade forbrugerne, skade sin egen familie eller skade sig selv ved at tillade, at der produceres og sælges varer, som har til formål at skade forbrugerne.

Og derfor var jeg egentlig meget glad for erhvervsministerens tale. Jeg synes, erhvervsministeren var i stand til at balancere mellem de